

UVOD

1.1. Znamo po prijašnjoj propovijedi da je Herod nažalost odrubio glavu od Ivana Krstitelja. Predložio sam da; iako je Herod dao zapovijed, njegova žena Herodijada je bila kriminalni um koji stoji iza smaknuća samog Krstitelja.

1.2. Događaj koji je ispred nas, zapravo, početak događaja, vrlo vjerojatno je povezan s vijesti da je Ivan Krstitelj ubijen. A zašto tako mislim? Zato što ne znam kako drugačije objasniti iznenadnu Isusovu odluku gdje odlučuje napustiti Kafarnaum na neko vrijeme.

2. Idemo polako u tekst, u (Luki 9, 10-11) piše: Na povratku apostoli pripovjede Isusu sve što su učinili. Tada ih povede sa sobom te se povuče nasamo u okolicu grada zvanog Betsaida. Ali ljudi to doznadu i pođu za njim. On ih prijazno primi te im je govorio o kraljevstvu Božjem i ozdravljao sve koji su trebali ozdravljenja.

2.1. U (Marku 6, 30-33) piše: Apostoli se okupiše kod Isusa te ga izvijestiše o svemu što su učinili i učili. Tada im reče: „Pođite vi sami zasebno, na samotno mjesto, te malo počinite!” Tu je, naime, tako mnogo ljudi dolazilo i odlazilo, da apostoli nisu imali vremena ni jesti. I otploviše lađicom u samotno mjesto, zasebno. Ali ih ljudi opaziše gdje odlaze i mnogi to prozreše te pješice iz svih gradova potekoše tamo i pretekoše ih.

2.2. U (Mateju 14, 13-14) piše: Kada ču to Isus ode odande lađicom na samotno mjesto, nasamo. Ali, to doznade narod te krenu za njim pješice iz gradova. On, kad iziđe iz lađice, vidje silan narod i sažali se nad njim te mu ozdravi bolesnike.

ISUSOVA ODLUKA DA NAPUSTI SVOJ KRAJ

2.3. Idemo početi s pitanjem: U (Mateju) nam piše: **Kada Isus to ču.** Što je to Isus čuo? Vjerujem da je čuo da je njegov rođak Ivan ubijen od strane Heroda.

U isto vrijeme, dok je Isus to čuo, imamo apostole koji se vraćaju sa svoga putovanja gdje su liječili narod i propovijedali mu o dolasku kraljevstva Božjeg.

Sigurno su bili jako uzbuđeni da ispričaju Isusu što im se sve događalo na njihovom misijskom putovanju. Znači, apostoli su tu, vijest o Ivanu Krstitelju je došla, i još nadodajmo ogromnu masu ljudi koja ne dozvoljava Isusu da predahne kako bi mogao pojesti i odmoriti se malo.

2.4. Stihovi zvuče kaotično ako sam iskren, nije ni čudo što je Isus u jednom trenutku pomislio: „Bježimo odavde, pojest će nas žive!” Mislim...nije to zapravo rekao, ali, je li to mislio kad je rekao: „Pođimo u lađe da odemo na samotno mjesto?!” Koji je zapravo razlog Isusove odluke da napusti naglo narod i da ode na drugu stranu obale? Ne vjerujem da je razlog bio masa ljudi koji mu nisu dali mira, mi vidimo u daljnjim stihovima da su ga ti isti ljudi pretekli u njegovom planu, i kad je izašao iz lađice - što je Isus učinio - i dalje im je govorio o Božjem kraljevstvu, samo na drugoj lokaciji.

2.5. IVAN, dragi moji – kako sam i naveo na početku propovijedi – IVAN je razlog zašto Isus odlučuje napustiti svoj kraj. Naime, Isus zna da ga Herod hoće vidjeti, ali isto tako zna da je taj isti Herod ubio njegovog rođaka. Pretpostavljam da je ovako otprilike izgledao Isusov razgovor sam sa sobom: „Moj rođak je ubijen, shrvan sam zbog toga. Uz to, taj luđak Herod vrlo vjerojatno hoće i mene ubiti. Moji učenici su isto tako u opasnosti zbog mene. Trebam nešto poduzeti svezi toga, iako je moj glavni motiv narodu propovijedati o kraljevstvu Božjem, trebam vremena da dođem sebi. Prvo što ću učiniti je da ću otići iz svoga kraja koji je pod vladavinom kralja Heroda, otići ću na samotno mjesto da tugujem zbog svoga rođaka, otići ću da se molim svome Ocu, da me ohrabri, da me obnovi...jer...iscrpljen sam, a isto tako i moji učenici.” Drugim riječima, Isus je znao da njegovo vrijeme gdje će ići na križ još nije došlo, i zbog toga poduzima potrebne korake kako ne bih došlo do njegove preuranjene smrti.

2.6. E sad, zašto Isus bira Betsaidu¹ kao svoje sljedeće odredište? Kako sam i naveo u fusnoti, Betsaida je pod vladavinom kralja Filipa, znači nije pod ovlasti kralja Antipe koji je htio vidjeti Isusa. Na karti vidimo da je ljubičasto područje pod vlašću kralja Antipe. Dekapolis je jugoistočno od Kafarnauma – podsjetimo se; Isus je bio tamo prije nego se vratio i izliječio Jairovu kćer. A sada je odlučio ići u Betsaidu koja se nalazi istočno od Kafarnauma – ona se nalazi u narančastom području koje je pod vlašću kralja Filipa, brata od kralja Antipa.

2.6.1. Ok, sada kada znamo malo više o Betsaidi, idemo u događaj gdje Isus odlučuje sa svojom malom flotom² krenuti prema istočnoj strani obale galilejskog jezera. Kada su krenuli lađicama prema Betsaidi, masa ljudi je prepoznala Isusov plan i krenula za njim. Moje pitanje je: Zašto su to učinili? Pitam to pitanje jer znamo da su ti isti ljudi imali običaj čekati Isusa dok se ne vrati doma sa svojih misijskih putovanja.³ Vjerujem da odgovor opet leži u događaju koji se dogodio Ivanu Krstitelju. Naime, njegova smrt je do ovog trenutka cijelom narodu već bila poznata, i zbog toga narod pretpostavlja da Isus odlazi da spasi živu glavu, i da se više neće vratiti u svoj kraj. Zbog toga odlučuju krenuti za njim kako bi čuli o kraljevstvu Božjem, ali, sada s ove perspektive, znajući (Ivana 6), znam da je to nažalost najviše bilo zbog čudesa koja je činio, a ne zbog Isusovog učenja.

1 Betsaida se nalazi u Isusovo vrijeme pod vlašću brata od kralja Heroda Antipe koji se zove Filip

2 Moja pretpostavka je da u ovom trenutku zbog velikog broja Isusovih učenika imamo nekoliko brodova koji skupa s njim kreću u plovidbu prema Betsaidi

3 (Luka 8, 40) je jedan od takvih primjera

2.7. Kako god, narod je krenuo za njim i pretekao ga. Kako su uspjeli hodajući doći prije Isusa i njegovih apostola na drugu stranu obale? Moj zaključak je da su Isus i apostoli iskoristili vrijeme na jezeru kako bi se malo odmorili i pojeli nešto- došli sebi na kraju krajeva.

2.8. To nije dugo trajalo, njihov tempo plovidbe je možda bio usporeniji nego inače, ali, njihov plan da odu na osamu kako bih se odmorili tijekom dolaska u Betsaidu, su pokvarili isti oni koji su ih prije nekoliko sati stiskali na zapadnoj obali galilejskog jezera.

SRCE KRISTOVO U USPOREDBI S NAŠIM SRCEM

3. Idemo polako dalje s tekstom, u (Luki 9, 11) piše: **On ih prijazno primi te im je govorio o kraljevstvu Božjem i ozdravljao sve koji su trebali ozdravljenja.**

3.1. U (Marku 6, 34) piše: **Kad iziđe, vidje mnogo ljudi i sažali se nad njima, jer su bili kao ovce bez pastira, te ih počne poučavati mnoge stvari.**

3.2. U (Mateju 14, 14) piše: **On, kad izađe iz lađice, vidje silan narod i sažali se nad njim te mu ozdravi bolesnike.**

3.3. Jedan biblijski učitelj je rekao ovo: „Kad vidim Isusa kako reagira na određene situacije, SHVAĆAM koliki sam grešnik!” Moj dragi brat u Kristu je isto tako rekao: „Iako Isus Krist nije bio grešnik kao i mi, znači nije se morao nositi teretom unutarnje grešnosti koja je vikala: misli na sebe, budi sebičan, imaš pravo na to sada, itekako se borio protiv vanjskog tereta koji ga je stiskao: umorom, glađu, emocijama, strahom za svoj život, i za život svojih učenika- na kraju- borio se i mnoštvom koji su uporno htjeli konstantno utjecati na njegove sadašnje i buduće odluke.”

3.4. Sve su to bili vanjski tereti s kojima se nosio Isus i koje se morao UČITI POBJEĐIVATI kako bi odradio ulogu zbog koje ga je na kraju i poslao njegov Otac nebeski. Naravno, Isus je zbog svojeg savršeno dobrog srca uvijek uspio pobijediti iskušenje koje se nalazilo ispred njega, ali to ne znači da se nije BORIO sam sa sobom.

3.5. S druge strane naše srce – i sad govorim o nama koji smo dobili novo srce od Boga – je isto kao i Kristovo, ali za razliku od Isusa, naš unutarnji teret je naše tijelo⁴, ono nam odvlači pažnju kako ne bi učinili pravednu stvar pred Bogom. Ali, ako imamo novo srce, Isusov nesebični čin gdje UVIJEK misli na dobrobit drugih nas čini tužnim⁵, i to je dobro, to znači da imamo novo srce, i ako imamo novo srce, mi ćemo se pokajati i pokušati primjenjivati- svom svojom snagom- boriti se protiv našeg tijela, i na kraju, bit ćemo radosni zbog toga!

4 Tijelo je NAJDUBLJE POSTOJANJE jedne osobe, to je glas koji nam stalno viče: „Misli na sebe, budi sebičan „ „Ukradi, nije to ništa” „Kleveći, i drugi to rade” „Varaj, zašto ne bi imao/la više partnera u životu” „Budi ponosan, zaslužuješ sve šta si stekao, ne dijeli s nikim „ „Bolestan si, imaš pravo sažalijevati se, imaš pravo NE MISLITI na druge dok si u tom stanju „Mrzi, jer su i tebe mrzili” „Budi ljubomoran na druge” „Okreni glavu kad vidiš prljavog prosjaka da te traži novac za sendvič „ „Bog ne postoji, to su izmislili slaboumni” „Ako Bog postoji zašto nas ne zaštiti od zla?”.....

5 (Luka 6, 20) „**Blago vama siromasi; jer vaše je kraljevstvo Božje!**”

3.5.1. Ok, idemo polako dalje.

FILIP JE KRADLJIVAC?

4. U (Luki 9, 12-14) piše: Kad se dan počinje naginjati, pristupiše Dvanaestorica te mu rekoše: „Otpusti ljude da idu u okolna sela i zaseoke da se svrate i nađu hrane! Jer ovdje smo u pustu mjestu.” „Dajte im vi pojesti!”, reče im. „Imamo – odgovore oni – samo pet kruhova i dvije ribe. Osim, možda, da mi sami idemo i kupimo hranu za sve ove ljude!” Bijaše, naime, otprilike pet tisuća muškaraca.

4.1. U (Marku 6, 35-37) piše: U kasni sat pristupiše mu njegovi učenici te mu rekoše: „Mjesto je pusto, a vrijeme je već poodmaklo. Otpusti ih neka odu u okolne zaseoke i sela da sami sebi kupe što da pojedu!” „Podajte im vi pojesti!”, odvrati im Isus. „Da odemo – reknu mu – da kupimo za dvjestu denara kruhova i da im damo za jesti?!”

4.2. U (Ivanu 6, 3-9) piše: Isus se uspe na bližnju goru. I ondje je sjedio sa svojim učenicima. Pasha, židovski blagdan, bijaše blizu. Tada Isus podiže oči te, kako vidje da veliko mnoštvo ljudi dolazi k njemu, upita Filipa: „Gdje da kupimo kruhova da ovi jedu?” To reče da ga kuša. Sam je od sebe, naime, znao što kani učiniti. Filip mu odgovori: „Za dvjestu denara kruhova ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.” Tada mu kaza jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: „Ovdje je jedan dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali, što je to za tolike?”

4.3. Toliko pitanja mi prolazi kroz mozak: Zašto je Isus samo Filipa testirao? Je li Isus htio - znajući koliko imaju novaca – vidjeti hoće li Filip reći točan iznos ili manji jer je sebi ostatak stavio u džep? Ali, u (Marku) imamo tekst gdje vidimo da i ostali potvrđuju iznos koji je rekao i Filip. Možda Isus pita Filipa zato što je on iz Betsaide?⁶ Isto tako, vidimo po tekstu iz (Ivana) da je Isus sjedio na bližnjoj gori s učenicima - noć je već bila- dok su mu predložili da pusti narod kako bi išao pojesti nešto i odmoriti se. U tom trenutku, možda mu je Filip fizički bio najbliži pa je zbog toga odlučio njemu uputiti pitanje u namjeri da ga testira, ali, test je možda bio namijenjen svima?!

Zar nije pitanje od Isusa pomalo apsurdno? Pod tim mislim, koliko god novca da su imali, svi su znali – uključujući Isusa – da nitko ne nosi sa sobom u torbi **TOLIKO NOVCA** kako bi možda u budućnosti morao/li nahraniti tisuće i tisuće ljudi. Tako da, zašto Isus pita pitanje koje se ne treba uopće postavljati jer svi već znaju odgovor na to pitanje?!

4.4. Da sumiram; apsurdna zapovijed od strane Isusa, ljudska reakcija učenika na tu zapovijed, i Filip je lopov?!

4.5. Postoji mnogo tumačenja svezi ovog događaja: Filip je najnevjerniji od svih ostalih, učenici su morali već znati da Isus kao Bog može sam od sebe nahraniti sve ove ljude, Filip je lopov, Isus ih testira jer se ljuti na njih zbog njihovog manjka vjere, itd., itd.

4.6. Osobno vjerujem da postoji jednostavno rješenje za dilemu koja je ispred nas. Niti je Isus apsurdan u svojoj zapovijedi, niti je Filip lopov, ali, učenici, **i jesu i nisu pogriješili** u svojoj reakciji. I samo da kažem, to što jesu, nije ništa loše, niti je Isus očekivao drugačiji ishod - bar ne zasad.

6 (Ivan 1, 44)

ISUS TESTIRA LJUDE BAŠ KAO I NJEGOV OTAC

5. U nastavku ću pokušati objasniti što mislim po tim; svi smo mi gledali filmove gdje protivnik testira svoje neprijatelje kako bi mogao što bolje u budućnosti kontrolirati ishod svojih ciljeva.

Kroz razgovor, protivnik koristi različite metode (manipulacija, uvjeravanje, prijetnja) kako bi testirao od neprijatelja reakciju. Znamo da najčešće pobjeđuju oni koji ostanu kroz taj razgovor: smireni, staloženi i fokusirani.

Većinom oni koji izgube kontrolu: počnu vikati, počnu prijetiti vođeni emocijom, zapravo, otkrivaju svoju slabost. Drugim riječima, protivnik kroz taj razgovor dobiva informaciju kako i gdje najbolje napasti svoga neprijatelja u namjeri da ga pobijedi.

5.1. Sotona koristi sličnu metodu kako bi nas uvjerio da je vjera u Boga i Isusa Krista neisplativa, glupa, besmislena i neutemeljena. Zapravo, kroz testiranje je htio samog Isusa uvjeriti u ISTO!⁷ Hvala Bogu nije uspio.

5.2. Ok, Bog i Isus su suprotni ovom svijetu, kako čovjeku, tako i sotoni. Oni kroz testiranje žele učvrstiti našu vjeru, a ne slomiti je. Na nama je da li želimo kroz testiranje naučiti nešto novo o Bogu, ili polako odlučujemo kliziti dalje od njega. Ako kroz te leće gledamo ovaj događaj onda Isusove riječi: „Dajte im vi nešto pojesti!”, i nisu toliko apsurdne. On je samo htio da umorni učenici, pripreme svoje srce i svoj um na ono što će se sljedeće dogoditi.

5.2.1. Da, njihova reakcija JE ljudska: „Da odemo i za dvjesto denara kupimo kruha za svih?!” Ali, s manjkom znanja, s vjerom koja je tek počela sazrijevati – iako su vidjeli mnoga Isusova čudesa – nisu mogli pretpostaviti da će Isus IZ NIČEGA nahraniti tisuće ljudi. Ili možda jesu? I zašto to kažem? Znamo da je Jahve u Starom zavjetu godinama hranio manom i pticama svoj narod u pustinji, i sve je to radio preko svog tadašnjeg proroka Mojsija. Tako da, Isusovi učenici znajući tu priču, ipak su mogli reći u svom umu: „Znamo da si ti prorok Božji Isuse, i kao takav, naš Bog može uz tvoje posredovanje nahraniti ovaj narod baš kao što je to učinio u Mojsijevo doba.”

5.3. I zato sam rekao iznad u (p. 4.6.): **I jesu i nisu pogriješili!** Vjerujem da i jedno i drugo moramo uzeti kao mogući scenarij u ovom događaju. Ali, Isusovi učenici, iako im je reakcija ljudska, nisu ni u jednom trenutku pomislili da je Isus LOŠ u svojim motivima nasprema narodu – kako kroz njihovu zajedničku povijest koju su već doživjeli, tako ni sada. Njihovo srce je vjerovalo da Isus želi samo DOBRO svome narodu. S druge strane, u Mojsijevo doba, narodu nije dugo trebalo da pomisle kako je Jahve⁸ LOŠ Bog koji je njih doveo u pustinju samo kako bi ih ubio. Drugim riječima, i jedni i drugi su bili testirani od strane Boga i Isusa, ali samo jedni su bili voljni UČITI se u vjeri, dok su drugi KLIZALI dalje od Boga zbog tog testa.

5.4. Prije samog kraja želim reći sljedeće; mi nismo bili u pustinji s Bogom i Mojsijem, mi nismo vidjeli sva čudesa koja je Bog činio u njihovo vrijeme, mi nismo bili s učenicima i Isusom dok je liječio bolesne, i zbog toga, jako je teško nama danas SAMO TAKO pogoditi kada nas Bog testira u namjeri da nas nauči nešto novo svezi sebe. Kada kažem JAKO TEŠKO, to ne znači da NIJE MOGUĆE.

⁷ Isusove kušnje (od 18.-21. propovijedi) [Biblijska perspektiva](#)

⁸ (Izlazak 16. i 17. poglavlje)

KAD SMO SLOMLJENI PRED BOGOM, PRED LJUDIMA SMO SNAŽNI

6. Sada ću podijeliti s vama jedan od mojih intimnijih trenutaka s Bogom gdje me je on testirao. Moja posljednja operacije me slomila, duhovno i fizički, nije mi se ništa dalo, bio sam ljut, kako na sebe, tako nažalost i na Boga. Ležim u bolničkom krevetu, ne želim jesti, ne želim razgovarati ni s kim.

6.1. Samo želim ležati i biti ljut. Drugi dan s intenzivne dolazi ratni veteran, a nakon njega dolazi nam u sobu deda od 90 godina koji je pao po stepenicama i slomio četiri rebra.

Tijekom noći su dedu vezali jer je cijelu noć htio ići na wc, a nije mogao: vikao je, molio je da mu pomognu ustati se, otkrivao se, čupao je zavoje s tijela...uglavnom, svima je išao na živce, a tako i meni. U glavi sam stalno vikao: „Daj ušuti više deda, umoran sam i boli me, ne želim te cijelu noć slušati, prestani vikati, puna mi te kapa!”

6.2. Napokon deda je zaspao, otkriven naravno. Mislite da sam ja nakon što sam primijetio da je otkriven, digao se i pokrio ga? Nažalost nisam, uvjerio sam sebe da zbog jučerašnje operacije imam pravo ostati u krevetu i ne učiniti ništa. Ali, u jednom trenutku se diže ratni veteran iz kreveta, jedva, ali diže se i pokriva dedu s dekom, i još ga lagano ušuška i podraga po glavi.

6.3. U tom trenutku sam zajecao kao nikada, imao sam osjećaj da mi je slon sjeo na prsa, ali to je zapravo bio Krist a ne slon. Shvatio sam da sam tu kako bi bio testiran, loše sam krenuo, ali, suočen DOBROTOM, prihvatio sam da me Bog nauči; **Što bi Krist učinio u mojoj situaciji.**

6.4. Sutra dan sam se probudio i počeo čitati Bibliju pred svima, razgovarao sam doktorom o Bogu, digao sam se iz kreveta i tijekom šetnje po hodniku od odjela, sam s čistačicom razgovarao o Kristu. Ratni veteran i deda su mi postali braća u nevolji, i na kraju kada je supruga došla po mene, u autu sam joj rekao: „Ovo mi je bilo jedno od najljepših iskustava u mom životu.”

ZAKLJUČAK

6.5. Bog će nas testirati, prilikom testa ćemo biti zbunjeni i donosit ćemo blesave zaključke zbog toga. Oni će utjecati na budući ishod našeg života, i onda će doći **ono jedno čudo** (objava putem njegove riječi, ili direktna objava kroz životnu situaciju), koje ćemo primijetiti, ili nećemo. Ako primijetimo, i reagiramo u poniznosti, voljni smo učiti o Bogu, a ako ne primijetimo, nastavljamo dalje s blesavim zaključcima zbog kojih polako klizimo od Boga.